

T.C.
KABADÜZ KAYMAKAMLIĞI
İlçe Müftülüğü

Sayı : 31573251-821.07- 70
Konu : Lise Öğrencileri Arasında Şiir
Okuma Yarışması

22 Şubat 2019

KABADÜZ İLÇE MİLLİ EĞİTİM MÜDÜRLÜĞÜNE

İlgi : Ordu İl Müftülüğünün 20/02/2019 tarihli ve 21728027-821.07-0493 sayılı yazısı.

Diyanet İşleri Başkanlığınca “18 Mart Şehitleri Anma Günü ve Çanakkale Deniz Zaferi” münasebetiyle 81 İl’de lise öğrencileri arasında Milli Şairimiz Mehmet Akif ERSOY’un “Çanakkale Şehitlerine” isimli şiirini ezbere okuma yarışması düzenleneceği ilgi yazı ile bildirilmektedir.

Bu itibarla;

1. Yarışma, İlçemizde bulunan tüm lise öğrencilerine duyurulacaktır.
2. Başvurular İlçe Müftülüğüne bireysel başvuru ile gerçekleştirilecek olup, son başvuru tarihi **13 Mart 2019** olarak belirlenmiştir.
3. Yarışmada, Milli Şairimiz Mehmet Akif ERSOY’un “Çanakkale Şehitlerine” isimli şiiri ezbere okunacaktır.
4. Yarışma “Milletin Sesi Mehmet Akif” teması ile **15 Mart 2019 Cuma günü Saat: 13:30’da İlçe Müftülüğünde** gerçekleştirilecektir.
5. Yarışma, İlçe Müftüsünün başkanlığında “Yarışma Sınav Komisyonu” marifetiyle yapılacaktır.
6. Yarışmada, dereceye giren İlçe birincisine çeyrek altın, ikinci ve üçüncü olanlara çeşitli hediyeler verilecektir.
7. Yarışmacılar, başvuru ve sınav esnasında öğrenci (lise) olduğunu belirten belgeyi ve T.C kimlik kartını yanında bulunduracaktır. Kimlik belgesi ibraz edemeyenler yarışmaya katılamayacaktır.
Gereğini rica ederim.

Necdet UÇAR
Kaymakam

Ek: Şiir (2 Sayfa)

20..02/2019 Veri Haz. ve Kont. İslt.: Şenel BODUR
.../02/2019 Müftü : Ahmet KOÇ

ÇANAKKALE ŞEHİTLERİNE

Şu Boğaz Harbi nedir? Var mı ki dünyâda eşi? 579
En kesîf orduların yükleniyor dördü beşi,
-Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya-
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle- "bu: bir Avrupalı!"
Dedirir -yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!

Eski Dünyâ, Yeni Dünyâ, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi, tûfan gibi, mahşer mahşer. (1)
Yedi iklimi cihânın duruyor karşına da, (2)
Ostralya'yla berâber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâ'ûna da züldür bu rezîl istîlâ!
Ah o yirminci asır yok mu, o mahlûk-i asîl,
Ne kadar gözdesi mevcûd ise, hakkıyla sefil,
Kustu Mehmedciğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına. 580
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyet denilen kahbe, hakikat, yüz­süz.
Sonra mel'undaki tahrîbe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.

Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lağam,
Atılan her lağamın yaktığı: Yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer;
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkaaz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el, ayak,
Boşanır sırtlara, vâdîlere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yayılımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sînelere,
Sürü hâlinde gezerken sayısız tayyâre. 581
Top tüfekten daha sık, gülle yağan mermîler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdîde güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'â mı göğsündeki kat kat îman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?
Çünkü te'sis-i İlâhî o metîn istihkâm.

Sarılır, indirilir mevki'-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkîf edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun'-i bedî'im, onu çiğnetme" dedi.
Âsım'ın nesli...diyordum ya...nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmûsunu, çiğnetmeyecek.

Şühedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar,
Yaralanmış tertemiz alnından, uzanmış yatıyor, (3)
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!

Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş asker! 582
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alını değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhîd'i...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni târîhe" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyetler eder istîâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Rûhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da, ridâ namıyla,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan, (4)
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvîzenin altında, bürünmüş kanına,
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvîzeni lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hâtırana. 583

Sen ki, son ehl-i salîbin kırarak savletini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddîn'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, rûhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın...Heyhât,
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...

Ey şehîd oğlu şehîd, isteme benden makber,
Sana âgûşunu açmış duruyor Peygamber.